

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
จิตใจของเราเป็นอณูพาลตลอด

ก่อนจึงหัน

วันนี้เป็นวันจันทร์ วันไม่ว่าง ธรรมดาเป็นวันงานราชการ งานประชาชนทั่วประเทศ ขวนขวายหาเพื่อธาตุเพื่อขันธ์ ความเป็นอยู่ปุวยกับธาตุขันธ์เป็นอันเดียวกัน ต้องแยกต้องแยะต้องขวนขวาย ไม่ขวนขวายไม่ได้ นี่เป็นส่วนด้านวัตถุ ในร่างกายของเรามีความจำเป็นกับสิ่งเหล่านี้ ที่นี้จิตใจของเรามีความจำเป็นกับศีลกับธรรมกับบุญกับกุศล ในกายของเรานี้มีอยู่สอง ร่างกายนี้คือด้านวัตถุ อาหารการบริโภคเกี่ยวกับร่างกาย ความเป็นอยู่ปุวยต่างๆ เกี่ยวกับร่างกาย ที่นี้อันที่เกี่ยวกับจิตก็คือความสุขความทุกข์ บาบและบุญ ให้ขวนขวายตรงนี้ให้มากนะ

จิตใจนี้จะไปแบบสมบุกสมบันไม่มีใครทราบ ทราบแต่พระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์ล้วนๆ ทราบร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ ท่านเหล่านี้ท่านตามรอยวิภูจักรของจิตที่มันหมุนไปหมุนมา สูงๆ ต่ำๆ ลุ่มๆ ดอนๆ ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม ตกนรกอเวจีมีเยอะนะจิตดวงนี้ ถ้าเจ้าของพาดิพลาตด้วยความทะเยอทะยานแล้ว จิตดวงนี้จะได้รับเคราะห์รับกรรม ร่างกายทั้งเคลื่อน จะเผาไม่เผาไม่สำคัญ แต่จิตนี้ไม่มีอะไรเผา มีแต่บาปเผา เผาหัวใจ บุญเป็นเครื่องพยุง เป็นน้ำดับไฟตามๆ กันไป

ท่านทั้งหลายให้จำไว้ นี้คำสอนของพระพุทธเจ้า ความรู้ของพระพุทธเจ้าและความรู้ของพระอรหันต์แบบเดียวกัน ท่านไม่สงสัย บาบ บุญ นรก สวรรค์ เปรตผีประเภทต่างๆ จนกระทั่งถึงนิพพาน นี่คือความรู้ความเห็นของพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย ท่านรู้ท่านเห็นประจักษ์ใจมาสอนพวกเรา ให้เชื่อนะ อย่าเชื่อพวกอณูพาลจิตใจของเรานั้นเป็นอณูพาลตลอด อณูพาลมันพาลเจ้าของทำลายเจ้าของมันแหละ ไม่ได้ทำลายใคร ให้ดูให้ดี อันนี้เป็นความแน่นอน

บาปบุญเป็นเครื่องสนิทติดอยู่กับใจ ถ้าใครสร้างบาปมาก คนนี้จะไปไหน อันนั้นละจะจงจำๆ ไปเรื่อยๆ ใครสร้างบุญสร้างกุศล คนนี้บุญกุศลจะพุงขึ้นเรื่อยๆ พุงขึ้นจนกระทั่งสุดขีดถึงนิพพาน ดังที่ว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมๆ นิพพานคืออะไร เอ้า ย่อมมาหาเราเสียก่อน เวลาเราเรียนหนังสือ ความมุ่งมั่นอยากไปนิพพานนี้อยากไปอยากไปมีน้ำหนักรวมที่เดียว แล้วก็มีส่วนหนึ่ง กิเลสมันมาขอแบ่ง ทำให้สงสัยว่า เอ๊ะ นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ นั่นเห็นไหมละ นี่ละกิเลสมันมาขอแบ่งเอา

ส่วนใหญ่เราเชื่อแล้ววานิพพานมี บาป บุญ นรก สวรรค์ มี เป็นส่วนใหญ่ๆ เชื่อ แต่ส่วนย่อยคือกิเลสมันวานิพพานมีหรือไม่มีน้ำ นี่หมายถึงหัวใจเรา เอาหัวใจออกมา

พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เพราะเราผ่านมาหมดแล้วเรื่องเหล่านี้ จึงนำมาสอนได้อย่างถูกต้อง นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ ถ้ามีผู้แนะนำสั่งสอนเราให้ลงใจว่านิพพานมี เราจะเอาตายเข้าว่าเลย จะเอาให้ได้นิพพาน นี่ละสงสัย มีหรือไม่มีน้ำ

เวลาปฏิบัติเข้าไป ๆ ถึงธรรมขั้นที่หมุนตัว ๆ แล้ว ที่นี้นิพพานอยู่ชั่วเอื้อม ๆ นิพพานมีหรือไม่มีเลยไม่สนใจ นิพพานอยู่ชั่วเอื้อม ๆ เป็นเองนะ ที่ว่านิพพานมีหรือไม่มีน้ำมันไม่สนใจเลย นิพพานเลยกลายเป็นอยู่ชั่วเอื้อม ๆ ผางเข้านั้นแล้ว นิพพานอยู่ที่ไหน พันทุกข์โดยประการทั้งปวง นี่คือนิพพาน นั้นพันหมดเลยโลกเลยสงสารไปหมด นั่นคือนิพพาน จอมปราชญ์ทั้งหลายมีพระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ ท่านเข้าที่นั่นแล้ว เป็นอนันตกาล เรียกว่าความเที่ยง เที่ยงแห่งความสุขทุกอย่าง เป็นบรมสุข สุขนอกสมมุติ

สุขเหล่านี้เป็นสุขเจือปน ถ้าเป็นอาหารก็มีทั้งก้างทั้งกระดูก ใครกินมีแต่ตะกตะกลามแล้วกระดูกฟาดคอมัน อยากทำอะไรทำ แล้วมาเผาเจ้าของ กว้างขวาง คือคือบาปนั้นละมาวางหัวใจเจ้าของให้ไปไหนไม่สะดวก โลกสงสารกว้างแสนกว้าง ผู้มีความดีงามทั้งหลายหลังไหลกันไป ๆ เราไปที่ไหนมีแต่ความขัดข้อง มีแต่ชวากแต่หนาม มีแต่หลุมแต่บ่อ ไปไม่สะดวกสบาย นอกจากนั้นก็ตกหลุมตกบ่อ จะตำหนิใคร ก็ตำหนิเรานั้นเอง

เราเป็นคนตะกตะกลามเห็นแก่ได้แก่เอา เห็นแก่อยาก อยากได้อะไรไม่คำนึงว่าผิดว่าถูก ชั่วดี แล้วเจ้าของนั้นละเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม พวกกันจำให้ดี คำสอนพระพุทธเจ้าไม่มีสองแต่ไหนแต่ไรมา แต่กิเลสนี้ปลิ้นปล้อนหลอกลวง จอมหลอกลวงคือกิเลส เป็นคู่เคียงกันมากับธรรม นั้นเรียกว่าอธรรม จำเอานะ เอาละเทศน์เพียงเท่านี้

หลังจั้งหัน

นี้บ้าย ๒ โมงก็จะไปเทศน์ที่วัดอรุณญบรรพต หลวงปู่เหรียญท่านเสียไปครบรอบร้อยวัน แล้ววันพรุ่งนี้ก็ไปเทศน์ที่วัดบ้านจิก วัดอาจารย์ฉิร ดูเหมือนครบ ๕๐ วันหรือใจ วันนี้ไปเทศน์ แล้ววันพรุ่งนี้ก็ยังไปเทศน์อีก เทศน์อยู่เรื่อย ๆ แหละ เทศน์ หลวงตาบัวนี่มันพิลึกพิลั่นนะ พิลึกจริง ๆ เทศน์นี้เริ่มต้นมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๔ จนกระทั่งบัดนี้ ๒๕๔๘ เป็น ๕๕ ปี นี่ละเทศน์มาตั้งแต่โน้น เบื้องต้นไม่ได้เทศน์ให้ใคร ฟังง่าย ๆ นะ เบื้องต้นพระติดตามไปฟังอยู่ในป่าในเขาเพราะเราไม่ออกมา เราอยู่ในป่าในเขา ครั้นต่อมา ๆ เกี่ยวเนื่องกับโยมแม่ จึงถอยออกมารับโยมแม่ จากนั้นก็เริ่มละเทศน์เรื่อย เพราะออกมาแล้ว แต่ก่อนอยู่ในป่าในเขามีแต่พระเท่านั้น ประชาชนไม่มีอยู่ในป่าในเขา

พระเหล่านี้เดินชอกชอนเข้าไปตามทัน ก็เริ่มเทศน์มา ออกมาเทศน์ที่แรกก็เทศน์ในวัดนี้ เทศน์บนศาลา เทศน์ธรรมะประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืด จากนั้นมาก็เทศน์ทั่วๆ ไปจนกระทั่งออกช่วยชาติ ที่นี่เป็นแกงหม้อใหญ่ไปเลย หม้อเล็กมีน้อย หม้อจืดแทบไม่มี หม้อเล็กหม้อจืดก็เกี่ยวกับสถานที่ใดมีพระปฏิบัติมาก ท่านสนใจฟัง อรรถฟังธรรม ท่านมาร่วมในงานทอดผ้าป่าด้วย เทศน์ก็จะเอียงไปทางแกงหม้อเล็กหม้อจืดขึ้นเรื่อย ถ้าธรรมดาก็เป็นแกงหม้อใหญ่ทั่วไปหมด

คำว่าแกงหม้อใหญ่ก็เพื่อให้คนทุกชั้นได้เข้าใจในอรรถในธรรมที่แสดงไป ไม่ให้เสียผลเสียประโยชน์ ให้ได้ทุกชั้นทุกภูมิไป แกงหม้อเล็กนี้สำหรับท่านผู้ตั้งใจปฏิบัติ มุ่งต่อมรรคผลนิพพานโดยถ่ายเดียว เช่นพระปฏิบัติ การเทศน์ก็เป็นแกงหม้อเล็กไป เร่งเครื่องเข้าไป สูงขึ้นไป ชั้นมรรคแล้วก็พุ่งเลยเที่ยว เทศน์แต่ก่อนอยู่บนศาลา ใครมาได้ฟังเมื่อไร ก็มีแต่เทปอัดเอาไว้ เราเทศน์สอนพระบนศาลานี้ เอาเทปอัดเอาไว้ จากนั้นแล้วทั่วประเทศไทย บรรดาพระกรรมฐานอยู่ที่ไหนทั่วประเทศไทยทุกภาค ติดต่อขอมาท่านนี้ ทางนี้ส่งให้ๆ เทปแกงหม้อเล็กหม้อจืดนี้ส่งทั่วประเทศไทยและทุกภาคมาเป็นเวลานานแล้วนะ แกงหม้อใหญ่ถึงจะออกทีหลัง อันนั้นไปก่อนแล้ว

แกงหม้อเล็กหม้อจืดสำหรับกรรมฐาน กรรมฐานท่านอยู่ในป่าในเขาท่านขอมามากๆ ส่งไปๆ จากนั้นช่วยชาติก็เป็นแกงหม้อใหญ่เรื่อยไปละที่นี้ จนกระทั่งทุกวันนี้ธรรมเรามากหรือน้อยท่านทั้งหลายก็พิจารณาเอาซิ เทศน์มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เป็นเวลาดูเหมือนจะ ๕๕ ปีแล้วมั้ง ๕๕-๕๖ ปี เทศน์อยู่ตลอดเวลาเวลานี้ก็ออกทางวิทยุทั่วประเทศไทยและยังทั่วโลกอีก ทั่วโลกดูเหมือนจะเป็นอินเตอร์เน็ตละมัง แล้วธรรมที่เราเทศน์ทั้งหลายนี้ ท่านทั้งหลายเชื่อหรือไม่เชื่อ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา เป็นศาสดาเอกขึ้นในทันทีทันใด สอนโลกทั้งสามเลย เทวบุตร เทวดาอินทร์พรหมมนุษย์มณาสอนหมด ตั้งแต่ธรรมล้วนๆ ของจริงที่เลิศเลอออกจากพระทัย จากนั้นก็กระจายออกมาเป็นพระสาวกอรหันต์ ไปศึกษาอบรมจากพระพุทธเจ้าในป่าในเขาทั้งนั้นแหละ

พุทธศาสนาสำหรับพระเราในป่าเป็นพื้นฐาน เป็นที่อยู่ของพระบำเพ็ญสมณธรรม องค์นั้นสำเร็จขั้นนั้นๆ เป็นสาวกออกมาสอนโลก ล้วนแล้วตั้งแต่ธรรมที่กลั่นกรองออกมาจากจิตที่บริสุทธิ์เรียบร้อยแล้วด้วยกันทั้งนั้น สาวกอรหันต์เป็นจิตที่บริสุทธิ์ล้วนๆ ธรรมที่ออกมาเป็นธรรมที่บริสุทธิ์เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ นี้เราก็ได้นำมาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง สำหรับธรรมเราบริสุทธิ์ ใจบริสุทธิ์ เรายันเลยเราพูดจริงๆ ธรรมเป็นของจริง พูดตามหลักความจริงผิดไปไหน ธรรมออกมาสอนโลกด้วยความสัตย์ความจริงเอามาโกหกโลกได้หรือ

นี่เราก็ปฏิบัติสุดเหวี่ยงแหละ ว่างั้นเออะ รอดตายจึงได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เวลาอยู่ในป่าในเขาใครไปทราบเราได้เมื่อไร อยู่ในป่าในเขาเป็นผ้าชีริ้วห่อมูตรห่อคุณเป็นยังไง ไม่ใช่ผ้าชีริ้วห่อทองนะ อยู่ในป่าในเขาเป็นผ้าชีริ้วห่อมูตรห่อคุณมูตรคุณคืออะไร ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง มันอยู่ในหัวใจนั่น ผ้าชีริ้วห่อเข้าไปนั่นก็ห่อมูตรห่อคุณ พัดกันอยู่นั้นตลอดเวลา จึงได้โผล่ขึ้นมาวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จากนั้นมาก็เริ่มสอนแหละ สอนพระเสียก่อนอยู่ในป่าในเขา ต่อจากนั้นก็ค่อยลูกลามมาจนกระทั่งมาเอาโยมแม่บัวช ที่นี้กระจายแหละ จนกลายเป็นธรรมสอนโลกทั่วประเทศไทย แล้วยังทั่วโลกภายนอกอีกด้วย ล้วนแล้วตั้งแต่ธรรมที่ออกจากหัวใจ

หัวใจดวงนี้ได้กลิ่นกรองสำเร็จเสร็จสิ้นกันลงในวันนั้น วันที่พูดนั้นละ ตั้งแต่บัดนั้นมาแต่การแนะนำสั่งสอนคนอื่น ไม่ได้สอนตนเอง ไม่ได้ชะล้างตัวเอง ก็เลสตัณหาดูสะบั้นลงไปหมด มีแต่ธรรมชาติที่จำอยู่บนหัวใจชะล้างท่านอะไรธรรม ก็ชะล้างตั้งแต่กิเลสตัวมัวหมองมืดตื้ออยู่ในหัวใจนี้ละ พอชะล้างอันนี้ออกเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จำเลย พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย จำทั้งนั้น จะเป็นขึ้นมาเมื่อไรจำแบบนั้นทันกาลทันสมัยเป็นปัจจุบัน คือจิตบริสุทธิ์ โผล่ขึ้นเมื่อไรก็บริสุทธิ์เมื่อนั้นๆ นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติ

เวลานี้กิเลสกำลังเหยียบย่ำทำลายธรรม จนกระทั่งศาสนาพุทธในเมืองไทยเรา จะไม่มีเหลือนะเวลานี้ มีแต่พวกมูตรพวกคุณ ไม่ว่าจะอยู่ข้างนอกข้างใน ในบ้านในเมืองในวัดในวา ในพระในเณร ในประชาชน มีแต่มูตรแต่คุณเต็มวัดเต็มวาเต็มพระเต็มเณรเต็มประชาชน เต็มไปหมดนะ กิเลสเข้าเหยียบย่ำทำลายดีเหลือไปหมด ธรรมแตกกระจายๆ จนจะไม่มีเหลือในหัวใจของโลกแล้ว ไปที่ไหนกิริยาอาการที่แสดงออกนำสลดสังเวชนะ มีตั้งแต่เรื่องของกิเลสตัณหาดอกหน้าออกตา ไม่ว่าจะข้างหน้าข้างหลังที่ไหน มองหาคนดูคนแทบมองไม่เห็นเรื่องอรรถเรื่องธรรมจะแฝงอยู่ในหัวใจ มีตั้งแต่กิเลสเต็มตัวของคนทั้งคนๆ จะไม่สลดสังเวชยังไง

สายตาของธรรมดูไม่เหมือนสายตาก็เลสดู สายตาก็เลสมันดูด้วยความมืดบอดหลับตา ดูจนตะไปเลย ขอแต่ได้ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี เจ้าของชั่วไม่ดู มันว่าอันนั้นดีอันนี้ดี เจ้าของชั่วไปโดยลำดับ กับที่สำคัญมันหมายไขว่คว้าว่าสิ่งนั้นดีสิ่งนี้ดี เจ้าของเลวไปโดยลำดับไม่ได้ดูเจ้าของ เสียตรงนี้มนุษย์เราชาวพุทธ ถ้าเป็นชาวพุทธจริงๆ อันนั้นดี เราดีหรือไม่ดีดูซิ ไขว่คว้าหามัน แล้วเรามีอะไรที่สำคัญยิ่งกว่านั้นไม่มีหรือ อรรถธรรมที่จะไขว่คว้าเข้ามาสู่หัวใจไม่สนใจ ไปไขว่คว้าหาพวกมูตรพวกคุณโลกามิสทั้งหลาย ก็อาศัยเพียงธาตุเพียงขั้นธ แต่เรื่องบุญเรื่องกุศลคุณงามความดีคือธรรมแท้นั้นอยู่ที่หัวใจ

ชวนชวยเข้ามาสู่ใจ เวลาตายแล้วติดฝัง ไม่ต้องหาใครมา กุสลา ธมฺมา ธรรมพอแล้ว
กุสลา ธมฺมา

พวกเรามันมีแต่พวกอันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ตายแล้วไปกวนพระ นิมนต์พระมา กุ
สลา ธมฺมา พระทั่วประเทศไทยจนจะตาย มากุสลาเกินหาอะไร กุสลา ธมฺมา มีต้นเหตุ
มาจากไหน นี่เรารู้ต้นเหตุ เพราะฉะนั้นจึงพูดว่า เวลาเราตายอย่านิมนต์พระมากุสลา
เราบอกตรงๆ เลย เราได้พิจารณาตัวของเราระวังสิ่งทุกอย่างแล้ว กุสลา ธมฺมา
แปลว่าอะไร ความฉลาด ความฉลาดแก้กิเลสได้ เราแก้ได้หมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไร
เหลือแล้ว ตายแล้วอย่านิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ยุ่ง เป็นประเพณีสกปรก

ไป กุสลา ธมฺมา ก็กล้วยหอมกล้วยไข้อยู่ไหน ทำกันไปอย่างนั้น ไม่ได้ว่า
อรรถธรรมคนนี้เป็นยังไง จิตใจยังบกพร่อง คนนั้นมีสมบัติภายในใจเพียงเท่านั้น คือ
ธรรมสมบัติๆ มีมากมีน้อย กุสลา ธมฺมา เตือนไปๆ บอกไปๆ อย่างนั้นค่อยยังชั่ว กุ
สลา เป็นประโยชน์ อันนี้ กุสลา ธมฺมา กล้วยหอมอยู่ไหน กล้วยไข้อยู่ไหน เกิด
ประโยชน์อะไร พอคนตาย เอาละวันนี้อาหารว่างเราเกิดแล้ว พอคนตายว่าอาหารว่าง
เกิดแล้ว อาหารว่างของ กุสลา ธมฺมา

หลับหูหลับตาไป กุสลา กับเขา ไม่ได้ดูหัวใจเจ้าของ เรื่องราวของกุสลามีมาจาก
ไหน ท่านบอกไว้เรียบร้อยแต่เราไม่ชี้แจง มันเสียเวลามาก ต้นเหตุท่านให้พระไป
พิจารณาบังสุกุล จากนั้นมาก็เป็นกุสลาบังสุกุลเรื่อย ๆ มา แต่ก่อนไม่มี มามีทีหลัง ทีนี้
กุสลาเลยเป็นวิชาหากินของพระเต็มวัดเต็มวาเต็มบ้านเต็มเมือง โยมก็พอใจที่จะ
นิมนต์พระมากุสลา จับคนตายจุดลากขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น ๆ นั้นแหละ พระก็พอใจที่จะไป
เออ วันนี้อาหารว่างเกิดแล้ว กล้วยหอมกล้วยไข่มะม่วงจะมาวันนี้ละ ไปคนละทิศละทาง

ผู้ที่ตายเขาก็หวังพึ่งพระมา กุสลา ธมฺมา พระพิจารณาลงอรรถลงธรรม ใคร
บกพร่องยังไงเรื่องศีลเรื่องธรรม คุณงามความดีบกพร่องยังไง แต่เรื่องบาปไม่ต้องถาม
มันเต็มหัวใจทุกคน แล้วจะแนะนำสั่งสอนแก้ไขยังไงให้สิ่งเหล่านี้เบาบางลง พอได้ปลง
วางความทุกข์ทั้งหลายให้เป็นความสุข พอนอนหลับได้บ้าง มันไม่มีนะเวลานี้ สอนท่าน
ทั้งหลายนี้สอน กุสลา แบบนั้น แบบพระพุทธเจ้าพาสอน ให้พากันตั้งอกตั้งใจพิจารณา
พิจารณา กุสลา ธมฺมา ความฉลาดเอามาชักฟอกตัวเองซิ สอนตัวเองให้มีความเฉลียว
ฉลาด

ความโง่ก็คือกิเลสมันทำคนให้โง่ แต่เสกสรรปั้นยอว่าตัวเฉลียวฉลาดนักปราชญ์
แหลมคม ตัวเองแท้ๆ มีแต่ความโง่ ธรรมจับเข้าไปปั๊บก็รู้ทันที ตรงไหนบกพร่องแก้ไข
ลงไปจุดนั้นๆ แล้วก็เฉลียวฉลาดขึ้นมา จนกระทั่งหายสงสัย พระพุทธเจ้า พระสาวก
ทั้งหลายหายสงสัยทั้งนั้น พอทุกอย่าง ไม่มีอะไรกวนใจคือท่านผู้มีจิตบริสุทธิ์แล้ว

ปล่อยวางโดยสิ้นเชิง เหลือแต่ธรรมชาติที่เรียกว่าธรรมชาติหรือนิพพานเที่ยง อยู่ในหัวใจท่านเท่านั้น นั่นท่านชำระแล้ว

จิตเป็นของชำระได้ เป็นของฝึกฝนอบรมได้ อย่าให้มีแต่กิเลสมาฝึกฝนอบรม มันจะลากลงนรกอเวจีจนนรกอเวจีจะแตก ได้สร้างนรกอเวจีใหม่นะ ถ้าเป็นเรื่องบ้านเรื่องเมืองของเราเรียกว่าตระวางแคบไป นักโทษมีมากตระวางไม่พอที่คุมขัง มันมิได้ขยายไปได้ตระวาง แต่นรกไม่มีขยาย มีมากมีน้อยเท่าไร เอา ไสลงไปเลยๆ จะคับแคบตีบตันขนาดไหนก็นักโทษมันพร้อมแล้วที่จะไปเสวยกรรมเหล่านี้ คับแคบตีบตันนักโทษจะรับเองๆ

เพราะฉะนั้นในนรกจึงไม่ปรากฏว่าเมืองฝิ่นนั้นได้สร้างนรกเพิ่มเติมอีก สัตว์โลกไปมากไม่มีที่อยู่ไม่มี ใครไปก็จับยัดลงไปๆ กรรมของสัตว์ๆ อย่างนั้น เป็นยังไงเราอยากไปไหม ทือ พิจารณาซิ อยู่ในศาลาที่ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี้ ใครสมควรอยากไปนรกหลุมนั้นนะ หลุมไม่ต้องสร้างใหม่ ไปได้สบายเลยไม่ต้องสร้างใหม่ มีไหมละ เวลานี้ให้รีบนะ เดี่ยวจะให้จำนรกเขาไปสร้างนรกใหม่อย่าหวังเขาจะสร้างให้นะ เขาจะจับยัดลงไปเลยอัดแน่นอยู่ในนั้น ให้รีบแก้ไขตนเองตั้งแต่บัดนี้

ธรรมะพระพุทธเจ้าไม่มีสอง สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกแห่ง ทุกมุมในธรรมทั้งหลาย ไม่มีคำว่าเคลื่อนคลาด ความเคลื่อนคลาดก็คือสัตว์ทั้งหลายเอง กิเลสลากไปเพื่อความเคลื่อนคลาด ความดีเป็นของมันแต่ความเคลื่อนคลาดเป็นของเรา ความบกพร่องเป็นของเรา ผู้รับเคราะห์รับกรรมเป็นของเราเอง นี่ละเรื่องของกิเลสมันเอารัดเอาเปรียบตลอดเวลา ธรรมไม่เคยได้เปรียบมันเลย เอาให้ธรรมได้เปรียบบ้างซิ ธรรมได้เปรียบก็นำมาสอนโลกอย่างพระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลาย นั่นละเรียกว่าธรรมได้เปรียบกิเลสนำมาสอนโลกด้วยความสง่างาม ไปที่ไหนเทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจตลอดไป

บรรดาท่านเหล่านี้ไปไหน มนุษย์มณาไม่เห็นก็ตาม เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมเห็นทั้งนั้นๆ เราคิดซื่ออย่างพระพุทธเจ้าตรัสรู้เบื้องต้น พอตริสรู้ผางขึ้นมาเท่านั้น พวกเทวบุตรเทวดาตั้งแต่ภุมมเทวดาขึ้นไป จนกระทั่งถึงจาตุมถึงท้าวมหาพรหม บอกข่าวกันไปโดยลำดับๆ ในธรรมจักรไปอ่านดูก็รู้นี้ละ ส่งข่าวไปโดยลำดับว่าธรรมเกิดแล้ว พระพุทธเจ้าอุบัติแล้วๆ สะเทือนหมด เห็นไหมละพระพุทธเจ้า ทสสหสฺสี โลกธาตุ สุกมฺปิ สมฺปกมฺปิ สมฺปเวธิ ธรรมพระพุทธเจ้ากระเทือนโลก หมื่นโลกธาตุ ฟังซิโลกธาตุ เดี่ยวเมื่อไร ตั้งหมื่นโลกธาตุ ใครสามารถอาจรู้เหมือนพระพุทธเจ้า เทวบุตรเทวดาสัตว์โลกทั้งหลายกระเทือนหมดเลย เวลาพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา

แล้วพวกเรากระเทือนไหม หรือมีกระเทือนตั้งแต่เสื่อแต่หมอนนั้นหรือ ไปที่
ไหนเห็นก้มอยู่ ทำอะไร เย็บเสื่อ เสื่อเป็นอะไร เสื่อขาด แล้วทำไมถึงขาด นอนไม่ลุก
ไปนี้มองไปทางนั้น หมอนขาด แล้วเย็บหมอน หมอนเป็นอะไร หมอนแตก หมอนขาด
นอนไม่ลุก มีแต่อย่างนั้นนะพวกนี้ กิเลสแตกกิเลสขาดไม่เคยได้ยิน ฟาดให้กิเลสแตก
กิเลสขาดซิจำขึ้นมาเลย พวกกันจำเอานะ อย่างมานอนใจอยู่เฉยๆ พระพุทธเจ้าไม่ใช่
ศาสดาเล่นๆ เป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก คือพวกเราเหมือนเด็กเล่นตุ๊กตา คำสอน
พระพุทธเจ้าที่เลิศเลอเอามาเล่นเหมือนเด็ก ไม่มีคุณค่าราคา อย่างมากก็เอาไปไว้ใน
บ้าน เอาไปตั้งไว้ในบ้าน ไม่ทราบว่าจะทราบหรือไม่ทราบเอาไว้ในบ้าน

บ้านไหนมันมีนะ พระพุทธรูปองค์เล็ก ๆ อยู่ตามบ้าน มันทราบหรือไม่ทราบก็ไม่
ทราบ ถ้ามีคนมาจับแขนจูงไป ไปอะไร ไปกราบพระ อยู่ เหมือนหมาร้องแหง็กๆ
เหมือนจูงหมาใส่ฝน ถ้าจูงเข้าไปกราบพระมันเป็นอย่างนั้น ถ้าจูงไปหาที่โกโรโกโส
อยากได้สืบบขา สืบบขาก็ยังไม่พอยังไปยืมขาเขามาอีก เอ้า ขานี้ก็ไม่พอยังไปหาขามาก
มาเอากับเราได้ยังไง ยืมซากัน มันอยากไปหาที่โกโรโกโสเข้าใจไหม ถ้าจูงเข้าห้องพระนี่
ฟังเสียงร้องแหง็กๆ เหมือนจูงหมาใส่ฝน พวกเรามันประเภทหมาใส่ฝนหรือประเภท
ไหน พิจารณาซิ เอาละเทศน์เท่านั้นละ เทศน์ไปเขาจะมาโจมตีหลวงตา เทศน์ไปเทศน์
มา เอาละพอ พวกกันจำเอานะ อย่างมาอยู่เฉยๆ ศาสนาเป็นของเลิศเลอมาดั้งเดิม กิเลส
เป็นของเลวมาดั้งเดิม อย่างนอนใจกับมันนะถ้าไม่อยากจม เอาเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz